

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2015. július 5.
Évközi 14. vasárnap

Előítéletek nélkül

Jézus sikertelen názáreti fellépését mutatja be a mai vasárnap evangéliuma. A jelenet szinte mindannyiunkban ugyanazokat a kérdéseket ébreszti: mi áll a názáretiek elutasítása háttérében? Miért nem fogadják el Jézus személyét? Miért maradnak hitetlenek?

A történet kezdete és vége között nagy a különbség, az elfogadástól az elutasítás irányába haladunk. Az a tény, hogy a szombati istentiszteleten engedik Jézust tanítani, az elfogadás jele. Szintén az elfogadásra utal, hogy sokan hallgatják őt, engedik beszélni, nem szakítják félbe, szabadon elmondhatja tanítását, senki nem akarja őt megakadályozni abban, hogy tanítsa a jelenlévőket. A beszéd a názáretiek csodálkozását váltja ki, de ebben nincs nyoma semmiféle ellenséges érzületnek. Csodálkoznak azon, s ennek hangot is adnak, hogy az a Jézus, aki az ő körökben nevelkedett, immár a felnőttek tekintélyével tanít, mégpedig ékes-szóloán és nagy bölcsességgel. Néhány éve még nem gondolták volna, hogy Mária fia az ő zsinagógájukban fogja

magyarázni a szentírási szövegeket. Meglepődnek azon, hogy Jézus, aki éveken keresztül az ácsként dolgozó nevelőapjának, Józsefnek segédkezett, mennyire jártas az írások magyarázatában és a prófétai jövendölésekben. Nem várták tehát tőle azt, hogy tanítói szerepében is ennyire jó teljesítményt tud nyújtani. Csodálkozásukban azonban mégsem érzünk ellenségeskedést. Márk evangélista leírásában ekkor hirtelen váltás következik: „És megbotránkoztak benne” (Mk 6,3). Maga az evangélista próbál magyarázatot adni erre a megbotránkozásra, amikor Jézus szájába adja a mondást: „Nem vetik meg a prófétát, csak a hazájában, rokonai körében, a saját házában” (Mk 6,1-6). A megbotránkozás és az elutasítás megerősítéseként a názáretiek hitetlenségéről is szó esik, amely megakadályozza, hogy Jézus csodákat tegyen körükben.

A hit esetében nem a helyes elvek megtagadásáról és nem az igazságtól való eltávolodásról van szó, hanem arról, hogy emberi elképzeléseimről lemondva utat engedek annak, hogy Isten kezdjen el vezetni. Isten vezet a hit útján.

Prófétai sors

Jézus a visszautasított próféta szerepében jelenik meg. Az ószövetségi időkben a nép szintén elutasította Isten küldötteit, a prófétákat, nem hallgattak rájuk, bántalmazták vagy megölték őket.

A prófétai sors Jézus esetében is megfigyelhető, már most elkezdődik az elutasítás, amely Jézus elítélésében és keresztre feszítésében éri majd el tetőpontját.

Az elutasítás végső oka a hitetlenség. Az előítéletek és a feltételezések a hitetlenség börtönébe zárják nem csupán a názáretieket, hanem mindazokat, akik túlzottan ragaszkodnak saját véleményükhöz és elképzelésükhöz. A hit ott kezdődhet, hogy valaki képes felülvizsgálni saját korábbi álláspontját és kész változtatni azon.

Nyitott szívvel

Urunk, Jézus Krisztus! Előítéleteinket és hitetlenkedésünket félretesszük, és nyitott szívvel hallgatunk téged, mert szavaidban felismerjük az örök élet tanítását. Engedjük, hogy új dolgokat taníts nekünk, új feladatokkal bízzál meg, új utakon vezess minket.

Hisszük, hogy valóságos Isten és valóságos ember vagy. Szenvedésedben, halálodban és feltámadásodban megmutatkoztál, hogy valóban Isten vagy. Segíts, hogy meg tudjuk mutatni az igazságot keresőknek a hitetlenségből a hitre vezető utat! Tégy minket hitvalló és hithirdető keresztényé a világban!

Évközi 14. vasárnap
Ez 2,2-5
2Kor 12,7-10
Mk 6,1-6

Hétfő
Ter 28,10-22a
Mt 9,18-26

Kedd
Ter 32,23-33
Mt 9,32-38

Szerda
Ter 41,55-57;
42,5-7a.17-24a
Mt 10,1-7

Csütörtök
Ter 44,18-21.23-29;
45,1-5
Mt 10,7-15

Péntek
Ter 46,1-7.28-30
Mt 10,16-23

Szombat, Szent Benedek apát
Péld 2,1-9
Mt 19,27-29

Évközi 15. vasárnap
Ám 7,12-15
Ef 1,3-14
Mk 6,7-13